

[Landbrugsministeren.]

to Paragraffer, hvorefter man kan oprette Husmandsbrug enten efter den gamle Husmandslov eller efter 4. Oktober-Loven. Det var derfor ganske overflødig at komme med den Bemærkning. For det andet, at Vilkaarene var lige efter begge Love.

Jeg vidste jo i Forvejen, at saadan var Venstres Stilling, og det maatte jeg rette mig efter, hvis jeg ønskede Venstres Tilslutning. Jeg har jo hørt dette mange Gange før. Men hvorledes skal man skaffe lige Vilkaar? Det er jo det vanskelige. Jeg tør sige, at det er lige saa vanskeligt som at faa Lighed mellem en Trekant og en Firkant, for det er selvfølgelig umuligt at skaffe fuldkommen Lighed mellem to vidt forskellige Principper.

Det ærede Medlem og hans Parti har gjort Forsøg paa det for et Par Aar siden, men det ærede Medlems Parti har jo ogsaa kasseret disse Forsøg, fordi de var fuldkommen umulige, upraktiske, uforsvarlige at gennemføre. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte i 1924 eller 1923, det var i alt Fald i den Periode, da det ærede Medlem var Minister: Nu er den Lighed gennemført, der kan opnaas mellem disse to Love, idet enhver maa forstaa, at der selvfølgelig altid vil blive en Forskel mellem disse to Principper.

Jeg maa beklage, at man, paa Grund af Principrytteri og fordi man er kommet under uheldig Paavirkning af det ærede Medlem Hr. Ulrich, har frafaldet det Standpunkt, man havde i sin Tid, og ikke vil føre begge Love videre, saadan som de nu en Gang er vedtaget af de tre Partier, Venstre, Radikale og Socialdemokrater. Men jeg haaber alligevel, at det ærede Medlems venlige Udtalelser til sidst kan tages som Tegn paa, at det ærede Medlem vil øve sin Indflydelse i den Del af Partiet, som er imod Udstykningen efter disse Principper, saaledes at der kan være Mulighed for at opnaa et Resultat.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der gik saa stærkt imod Berettigelsen af Udstykningen for Tiden og begrundede det med at sige, at der er 5 Gange saa meget Jord, som der er Ansøgere til, vil jeg sige, at dette gælder kun, naar vi regner Sønderjylland med, men det ærede Medlem ved jo lige saa godt som vi andre, at de unge Landmænd af flere Grunde ikke ønsker at komme ned til Sønderjylland. Jeg skal ikke nævne andre Grunde end den, at det selvfølgelig i en vanskelig Tid som denne er af stor Betydning for de unge at faa Brug, som ligger i Nærheden af den Plads,

hvor de lever og virker for Øjeblikket. Der er der Mulighed for dem for at skaffe sig Hjælp og Vejledning og Støtte fra Familie og paarørende, hvilket der ikke er, naar de skal rejse langt bort, og derfor er der mange, der nærer stor Betænkelighed ved at komme til Sønderjylland.

Det ærede Medlem udtalte videre, at man ikke skulde styrte de unge Mennesker i Ulykke ved at faa dem ind i nye Brug, og det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen advarede ogsaa i Begyndelsen af sin Tale herimod. Jeg mener ikke, at vi skal optræde som Barnepiger for disse unge Mennesker. Vi skal give dem Mulighed for at faa Brug. Vi skal fra Statens Side, naar de unge Mennesker ikke har Kapital nok til selv at skaffe sig Brug, hjælpe dem til at faa Jord og hjælpe dem med Bygge- laan, saa de kan faa opført Bygninger, saa de kan komme i Vej, hvis de selv ønsker det, og det er det, der sker, hvis man gennemfører det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich, der brugte saa stærke Udtryk, maa jo dog, hvis han følger en lille Smule med ude omkring blandt Landboudommen, den Del af Landboudommen, som er Ansøgere til disse Brug, vide, at det er den almindelige Opfattelse, at de ti Gange hellere vil have et Statshusmandsbrug end vandre hen ad Landevejen mellem de andre arbejdsløse. Der er mangfoldige yngre Landmænd, som meget hellere vil være Statshusmænd, selv med de nuværende smaa Priser for Landbrugsprodukter, end de vil være med i den store Arbejdsløshedshær, og jeg synes, at naar de ser saaledes paa det, skal man ikke hindre dem i at komme til at tage Del i Produktionen og faa Lov til at prøve deres Kræfter. Det er ogsaa for os andre meget bedre, at det sker, naar de selv ønsker det, end at de gaar ledige.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at vi skulde ikke fremsætte negative Forslag, men positive Forslag. Det staar for mig saaledes, at det foreliggende Lovforslag er et af de mest positive Forslag med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse og Virksomhed, der kan fremsættes her paa Rigsdagen, og naar der ikke derigennem paalægges nogen nogen som helst Tvang, kan jeg ikke se rettere end, at vi her paa Rigsdagen har Forpligtelse til at skaffe dem Mulighed for at opnaa saadanne Brug.

Til Slut vil jeg gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, som anbefalede Forslaget, men anbefalede, at man udtog den Paragraf, der omhandler den særlige sønderjydske Lovgivning, og